

334050

MATERIAŁY FOTOCHEMICZNE	NORMA BRANŻOWA	BN-64 6126-05
	Kąpiel tonująca na brązowo dla papierów chlorobromosrebrowych Tiol	
		Grupa katalogowa X 84

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest Tiol - kąpiel tonująca na brązowo obrazy fotograficzne wykonane na papierach chlorobromosrebrowych.

1.2. Określenia

1.2.1. Tiol - roztwór chemikaliów przeznaczony do sporządzenia kąpeli tonującej na brązowo fotograficzne obrazy srebrowe wykonane na papierach chlorobromosrebrowych.

1.2.2. Tonowanie - właściwość roztworu zabarwienia na brązowo srebrowego obrazu fotograficznego wykonanego na papierze chlorobromosrebrowym o brunatnoczarnym odcieniu obrazu, np. Chlor B.

1.2.3. Partia produkcyjna - określona ilość zestawów Tiolu wyprodukowanych w jednym ciągłym zabiegu technologicznym, oznaczona wspólną datą produkcji.

1.3. Podział. Kąpiel tonująca na brązowo dla papierów chlorobromosrebrowych - Tiol dzieli się na:

- a) zestaw do sporządzenia 1 l roztworu,
- b) zestaw do sporządzenia 2 l roztworu,
- c) zestaw do sporządzenia 5 l roztworu.

1.4. Przykład oznaczenia kąpeli tonującej na brązowo dla papierów chlorobromosrebrowych przeznaczonej do sporządzenia 5 l roztworu:

TIOL 5 l BN-64/6126-05

1.5. Normy związane

- PN/N-03010 Statystyczna kontrola jakości. Losowy wybór sztuk do próbek
- PN-60/N-79002 Znaki i znakowanie opakowań transportowych

2. WYMAGANIA TECHNICZNE

2.1. Wymagania ogólne. Roztwór służący do sporządzania kąpeli tonującej powinien być bezbarwny lub najwyżej słomkowożółty i klarowny, lub z niewielkim czarnym osadem na dnie opakowania albo z bezbarwnymi iglastymi kryształami rozpuszczającymi się po ogrzaniu roztworu do 25°C.

2.2. Wymagania szczegółowe

2.2.1. Objętość roztworu w opakowaniu jednostkowym powinna wynosić:

- a) 100 ml ±3% - zestaw do sporządzenia 1 l roztworu,
- b) 200 ml ±3% - zestaw do sporządzenia 2 l roztworu,
- c) 500 ml ±3% - zestaw do sporządzenia 5 l roztworu.

17889

Zjednoczenie Przemysłu Włókien Sztucznych
 Ustanowiona przez Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Włókien Sztucznych dnia 31 grudnia 1964 r.
 jako norma obowiązująca w zakresie produkcji i obrotu od dnia 15 lipca 1965 r.
 (Mon. Pol. nr 36/65 poz. 210)

Najbardziej aktualny, uwzględnia zmiany i poprawki wprowadzone w 1966 r. (Wyd. II)

2.2.2. Barwa roztworu. Świeży roztwór kąpieli tonującej sporządzony zgodnie z 4.2.3 powinien być bezbarwny.

2.2.3. Zdolność tonowania. Fotograficzny obraz srebrowy wykonany na papierze chlorobromosrebrzym tonowany w kąpieli tonującej zgodnie z 4.2.4 powinien zabarwić się na kolor brązowy w czasie nie dłuższym niż 5 min.

2.2.4. Wydajność. 100 ml świeżego roztworu kąpieli tonującej zgodnie z 4.2.3 powinno wystarczyć do stonowania zgodnie z wymaganiami wg 2.2.3 $0,075 \text{ m}^2$ odbitek fotograficznych wykonanych w jednakowych warunkach na papierze chlorobromosrebrzym, przy czym ostatnia wytonowana odbitka nie powinna różnić się pod względem zabarwienia od pierwszej.

2.2.5. Trwałość kąpieli tonującej rozcieńczonej. Roztwór kąpieli tonującej przygotowany zgodnie z 4.2.3 i przechowywany w szczelnie zamkniętym naczyniu w temperaturze $18 \div 22^{\circ}\text{C}$ przez 8 dni powinien spełniać wymagania wg 2.2.2 \div 2.2.4.

2.3. Trwałość Tiolu w opakowaniu handlowym. Tioł opakowany i przechowywany zgodnie z rozdz. 3 powinien w ciągu 18 miesięcy od chwili wyprodukowania spełniać wymagania wg 2.1 i 2.2.

3. OPAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

3.1. Opakowanie

3.1.1. Opakowanie jednostkowe Tiolu stanowią butelki ze szkła pojemności dostosowanej do zawartej w nich cieczy, zamykane szczelnie korkiem i zalakowane. Butelki powinny być owinięte tekturą falistą i włożone do opakowania, którym powinno być pudełko wykonane z kartonu lub innego tworzywa o wymiarach dostosowanych do wielkości butelki.

3.1.2. Opakowania transportowe Tiolu powinny stanowić skrzynie drewniane, wewnątrz gładkie i bez widocznych szpar. Wnętrze skrzyni powinno być wyłożone tekturą falistą lub watą drzewną chroniącymi opakowania szklane przed potłuczeniem.

Waga brutto skrzyni nie powinna przekraczać 70 kg.

3.1.3. Znakowanie opakowań jednostkowych Tiolu powinno zawierać co najmniej:

- a) nazwę producenta i znak firmowy,
- b) oznaczenie wg 1.4,
- c) ilość Tiolu w opakowaniu,
- d) objętość roztworu po rozcieńczeniu lub sposób rozcieńczania,
- e) cenę detaliczną,
- f) informację umożliwiającą stwierdzenie daty produkcji,
- g) znak KT.

Do każdego opakowania jednostkowego należy dołączyć instrukcję użycia.

3.1.4. Znakowanie opakowań transportowych powinno być zgodne z PN-60/N-79002. Na opakowaniach transportowych należy umieszczać znaki ostrzegawcze - "Ostrożnie szkło".

3.2. Przechowywanie. Tioł należy przechowywać w pomieszczeniach. Temperatura pomieszczeń powinna być zawarta w granicach $15 \div 25^{\circ}\text{C}$.

3.3. Transport. Tioł należy przewozić krytymi środkami transportu zabezpieczającymi produkt przed opadami atmosferycznymi oraz mrozem.

4. BADANIA TECHNICZNE

4.1. Pobieranie próbek

4.1.1. Wybór opakowań do wykonania badań należy przeprowadzić zgodnie z PN/N-03010.

4.1.2. Wyznaczanie liczności próbki należy przeprowadzić zgodnie z poniższą tabelicą.

Liczność partii	do 300	301 ÷ 320	321 ÷ 355	356 ÷ 400	401 ÷ 450	451 ÷ 505	506 ÷ 570	571 ÷ 630	631 ÷ 710	711 ÷ 800	801 ÷ 900	901 ÷ 1000	1001 ÷ 1120	1121 ÷ 1250	1251 ÷ 1400	1401 ÷ 1600	1601 ÷ 1800	1801 ÷ 2000	powyżej 2000
Liczność próbek	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

Badania należy przeprowadzić dla każdego opakowania osobno.

4.2. Opis badań

4.2.1. Sprawdzenie wymagań ogólnych powinno odbywać się przez obserwację wzrokową klarowności roztworu oraz obecności osadu po uprzednim przelaniu zawartości opakowania do naczynia z bezbarwnego szkła. W przypadku obecności bezbarwnego krystalicznego osadu należy sprawdzić rozpuszczalność osadu po podgrzaniu roztworu na łaźni wodnej do temperatury 25°C.

4.2.2. Sprawdzenie objętości roztworu powinno odbywać się przez zmierzenie w cylindrze pomiarowym o dokładności do 2 ml zawartości opakowania jednostkowego po uprzednim rozpuszczeniu ewentualnego osadu.

4.2.3. Badanie barwy roztworu powinno odbywać się przez obserwację wzrokową przy oświetleniu dziennym świeżego roztworu kąpieli tonującej przyrządzonej przez rozcieńczenie 1 objętości Tiolu 9 objętościami wody destylowanej lub wodociągowej przygotowanej i umieszczonej w naczyniu z bezbarwnego i przezroczystego szkła na białym tle.

4.2.4. Badanie zdolności tonowania. Do kuwety wlać tyle świeżego roztworu kąpieli tonującej o temperaturze 18°C sporządzonej zgodnie z 4.2.3, aby grubość warstwy cieczy wynosiła około 1 cm i zanurzyć w nim odbitkę fotograficzną wykonaną na papierze chlorobromosrebrowym Chlor B. Kołysząc naczynie z kąpielą tonującą należy obserwować szybkość tonowania oraz barwę odbitki. Zdjęcie powinno zabarwić się na brązowo w czasie nie dłuższym niż 5 min od chwili zanurzenia w kąpielii tonującej.

4.2.5. Badanie wydajności kąpieli tonującej powinno odbywać się przez wytonowanie w 100 ml kąpieli tonującej przyrządzonej zgodnie z 4.2.3 0,075 m² odbitek fotograficznych wykonanych na papierze chlorobromosrebrowym Chlor B wg 2.2.4.

4.2.6. Sprawdzenie trwałości kąpieli tonującej. Świeży roztwór kąpieli tonującej sporządzony zgodnie z 4.2.3 należy wlać do butelki i szczelnie zakorkować. Po 8 dniach przechowywania w ciemności w temperaturze 18 ÷ 22°C należy przeprowadzić badania zdolności tonowania wg 4.2.4, przy czym zdolność tonowania kąpieli powinna odpowiadać wymaganiom wg 2.2.3.

4.3. Ocena jakości partii produkcyjnej. Partię należy uznać za dobrą, jeżeli wszystkie próbki spełniają wymagania wg rozdz. 2. Jeżeli chociaż jedna z próbek nie spełnia wymagań wg rozdz. 2, to badania należy powtórzyć pobierając ponownie dwukrotnie większą liczbę opakowań niż podano w 4.1.2. Po ponownym badaniu partię należy uznać za dobrą, jeżeli wyniki badań wszystkich próbek spełniają wymagania wg rozdz. 2. W przeciwnym przypadku partię należy uznać za niedobłą.

K O N I E C

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
Politechniki Warszawskiej

BN. 001902

400000000338953